

skal kunne udtales over en praktiserende Læge o. s. v. Den ærede Minister skitserede det i Fjor for os, og han har gjort det igjen i Dag, og det er ganske vist fuldstændig rigtigt, og vil vel ogsaa være nogenlunde idømmende og tilstrækkeligt, men det forekommer mig ganske klart, at denne Lov om et overordnet Sundhedsraad er aldeles ikke Stedet, hvor man skal give sig til at lovgive om Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser jus practicandi skal kunne berøves en Læge eller en Apoteker. Det er jo kun en organisatorisk Lov om et overordnet Sundhedsraad, og der bør man begrænse sig til at sige, hvilken Myndighed og Kompetence et saadant Raad skal have, men Spørgsmaalet om, hvilke Pligter en Læge har, og hvorledes en Læge ved at overstride disse Pligter skal komme til at undergaa den Krænkelse og det Tab at miste jus practicandi, hører slet ikke hjemme i denne Lov. Jeg tror, at det vil vise sig, at man kommer i stor Vanskelighed, hvis man vil udvide § 9 til at indeholde et Stykke materielt Medicinalret og kaste det ind i en organisatorisk Lov om et overordnet Sundhedsraad. Jeg vil sige, at jeg vilde egentlig nødig se, at dette Lovforslag gik igennem i den Stillelse, det har nu, endogjaa med de Vendinger, der ere anthede; i den Henseende er jeg i Strid med det ærede 3dje Medlem for 7de Kres (Bjerre). Jeg tror, at vi vilde sætte den store Klasse af Mennesker, som Loven nærmest vedrører, hele Lægestanden og Apotekerstanden i en stærk og til Dels uværdig Stilling ved en Lov som denne. Det maa ganske vist overraske os her, at der ved en Lov, der berører en enkelt Stand saa nær som denne, synes at vise sig saa liden Interesse desfor i selve Standen, at vi i Virkeligheden her i Rigsdagen ikke have noget Begreb om, hvad Standen ønsker eller ikke ønsker; men vi have dog set Udtalelser af Advokaterne, i alt Fald fra Lægemødet i Aarhus, tror jeg, i August Maaned; og der er ogsaa i lægevidenskabelige Tidsskrifter fremkommet Udtalelser fra Læger. Disse Udtalelser gaa for det første i den Retning, at de ville have Dom for, at de kunne blive berøvede jus practicandi. Det er noget, der har været temmelig Enstemmighed om i Aarhus. Men der er ogsaa fra lægelig Side kommet en Fordring eller et Ønske frem om en Repræsentation for den private Lægestand. Jeg henviser til nogle Artikler i Ugebladet for Læger, redigeret af Dr. Budde, fra Februar og Marts i Fjor. Jeg tror, det vilde være meget ønskeligt og vilde stemme med, hvad det ærede Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) udtalte, at vi skulde begynde fra Grundplanen, som han

sagde, ikke fra Toppen. Det vilde være meget ønskeligt, om man i hvert Tilfælde i Forbindelse med den Reform, her er Tale om, kunde skabe en Organisation af Lægestanden. Ved samme Lejlighed vilde man vel nok kunne finde ud af, i hvilket Forhold en saadan Organisation kunde stilles til det overordnede Sundhedsraad. Dr. Budde henviser til, at hele Materialet foreligger ved Hjælp af de private Lægeforeninger, og der henvises til det tyske Verktenkammer, som har bundet almindelig Tilfredshed i Tyskland, og som de ville indføre i Østerrig og i andre Lande. Kunde vi saa noget lignende herhjemme med en heldig Organisation, saa kunde det overordnede Sundhedsraad komme til at indtage en fast Stilling og saa et fornuftigt og fast Fundament at hvile paa. Men naar man nu her vil begynde med at reformere fra Toppen og oven i Købet vil give dette overordnede Sundhedsraad en saa overmægtig Stilling lige overfor en stor Samsundsklasse af intelligente og selvstændige Medborgere, tror jeg, man er meget udsat for at gribe fejl. Jeg skulde ikke klage, hvis dette Lovforslag ikke gik igennem, og hvis den Stæbne, det havde i Rigsdagen, maatte foranledige den ærede Justitsminister til at tage under Overvejelse, om man ikke kunde tage disse to Ting sammen, saaledes at man paa en Gang skaffede Lægerne en Organisation eller Repræsentation og samtidig ordnede det mere administrative overordnede Sundhedsraad, og saa fandt det rigtige Forhold mellem disse to for Lægestanden og derigennem for Samsundet saa overordentlig vigtige Institutioner.

Maa jeg blot gøre opmærksom paa et enkelt Punkt; det er det, at naar de farmaceutiske Spørgsmaal, om jeg maa kalde dem saa, kun skulle kunne behandles ved, at en tilforordnet med farmaceutiske Kundskaber, en farmaceutisk tilforordnet, tiltræder, saa vil der overmaade let kunne indtræde det Tilfælde, at den farmaceutiske tilforordnede har Forsald, eller at der er Vakance, naar der kommer Spørgsmaal, som ikke taale Opfattelse. Jeg skal henstille, om det ikke vilde være nødvendigt, at der i hvert Fald var en Suppleant, der kunde træde til.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 6te Kres (Casperen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Casperen: Det forekommer ogsaa mig, ligesom den sidste ærede Taler, at den ærede Justitsminister ser mindre venligt paa de Vendinger, vi ønske med Hensyn til § 9. Med Hensyn til Lægernes Stilling lige